

**РАН БОСИЛЕК
БАБА МАРТА
НАРОДНА ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Имало един сиромаш човечец. Той работел, трудил се, ала все си бил сиромаш.

Срещнала го веднаж Баба Марта. Попитала го:

— Защо си опасал тоя червен пояс, човече!

— Защото нямам други. Ала и да имах, пак тоя щях да опаша. На първия ден на Баба Марта червено се носи. Баба Марта червено обича. И на децата връзват червени мартенички през нейния месец. Тя и на мене болно детенце оздрави, та я почитам като светица. Всяка година, щом пристигне, службица ѝ служи — за здраве.

— Жив и здрав да си, човече. И челядта ти да е жива и здрава. Аз съм Баба Марта. Загдето така ме почиташ, с голямо богатство ще те сдобия. Ала ще ме слушаш.

— Ще те слушам, как няма да те слушам — рекъл човекът.

Тогавя Марта му казала:

— Като дойде лято, събирай бодили по полето. Цяло лято това да ти е работата. Когато дойде моят месец, аз ще дам такъв дебел сняг и такъв студ, та ще почне добитъкът да мре от глад. Ще дойде при тебе търговец с много овце. Ще ти дава за бодилите много пари, да си храни с тях овцете. Не му ги давай за пари. Спазари се да му храниш стадото. Половината да е за тебе, половината за него.

Послушал сиромашът. Като настанало лято, почнал да бере бодили по полето. Брал, брал, та не се знае що чудо набрал. Гледали го селяните, като бере бодили, що не са за нищо потребни, и му се смеели.

Кога дошли дните на Марта, като ударил дебел сняг, като свил силен студ: сняг, студ, та храната се привършила и добитъкът почнал да мре от глад.

Дошел богатият търговец при сиромаша, казал му:

— Научих, че си имал събрани бодили. Кажу колко пари искаш за тях, та да си храня с бодили овцете. Не можах никъде да намеря сено да си купя.

— Не продавам бодилите — отговорил бедният селянин. — Ако щеш, дай да ти храня овцете. Като се подобри времето, да ги делиме наполовина.

Нямало що, съгласил се търговецът.

Човекът похранил някое време стадото с бодили, па като се усмихнала Баба Марта, като грейнало едно слънце, за три дни се

стопил снегът. Стадото почнало да пасе трева и търговецът и човекът разделили овците на половина.

Така човекът се сдобил с много овце и станал прочут богаташ. Като видял това късметът му, зачудил се и рекъл: „Гледай ти! Аз не помагам на моя господар, а той откъде ли е спечелил толкова многобройно стадо? Чакай, той го е придобил без мене, ала аз ще доведа сипаницата, та овца да няма остане!“

Късметът отишел за сипаницата, а Баба Марта се явила на човека и му рекла:

— Късметът ти завидя, че си спечелил толкова овце без него, та отиде да доведе сипаницата да ги затрие. Но ти смени овците с говеда.

Човекът разменил овците с говеда.

Късметът довел сипаницата, но какво да види? Овце оставил говеда намерил. Отишел тогава да доведе болестта, която мори говедата.

Марта пак се явила на човека и му казала:

— Късметът ти отиде да доведе болестта, що мори говедата. Затова смени ги с коне.

И той сменил всички говеда с коне.

Дошел късметът и довел болестта. Гледа — говедата станали коне. Пак си рекъл: „Каква е тая работа? Първо ходих за сипаницата — оставих овце, намерих говеда; после ходих за болестта, що мори говедата — оставих говеда, намирам коне! Чакай да доведа сега шугата за конете.“

Баба Марта пак казала на човека, та той разменил конете за едно голямо лозе.

Късметът довел шугата, но гледа — конете станали на лозе! Тогава той си рекъл: „Чакай да се престоря утре на заек. Като дойде моят господар да порязва лозето, аз ще се блъсна в нозете му, той ще махне с косера да ме удари, ще посече нозете си и ще остане недъгав.“

Баба Марта чула това, пак дошла до човека и му рекла:

— Късметът ти се е заканил утре, като идеш да режеш лозето, да се преправи на заек. Ще се втикне в нозете ти да махнеш с косера, та да си пресечеш нозете. Но ти, щом видиш заека, че тича, разгърни един чувал между нозете си, та да влезе късметът в чувала. После го натупай хубавичко, да му дойде умът в главата.

На утрото човекът отишел да пореже лозето. Поминало се малко, току се дигнало глъч: „Я, заек! Заек!“ Човекът хвърлил косера и разтворил между краката си един чувал. Заекът, като търчал, току залетял към човека и се бухнах в чувала.

Човекът го завързал, па го понатупал хубавичко. А късметът се обадил: „Удряй, човече! Пада ми се. Който лошо прави, лошото и него няма да забрави!“

Като го чул така да говори, човекът го пуснал да излезе. Късметът се усмихнал и рекъл:

— Отсега нататък ще работя повече и от тебе да станеш още по-богат.

Чула го Баба Марта, засмяла се. Пекнало мартенско слънце, човекът порязал лозето и се върнал весел и доволен в къщи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.